

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙)

“ลูกค้าจร” หมายความว่า ลูกค้าที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวและไม่ต่อเนื่องกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙)

“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” หมายความว่า บุคคลที่มีการตกลงกันหรือทำสัญญา กันตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปเพื่อดำเนินการในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งกระทำขึ้นระหว่างนิติบุคคลกับนิติบุคคล นิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา หรือบุคคลธรรมดากับบุคคลธรรมดา ภายใต้อำนาจตามกฎหมาย โดยจะมีวัตถุประสงค์ในทางการค้าหรือหากำไรหรือไม่ก็ได้

“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมการทำธุรกรรมของลูกค้า หรือบุคคลที่ลูกค้าทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

“บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองในต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในต่างประเทศ เช่น ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล เจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล ฝ่ายตุลาการ อัยการ หรือทหาร ผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมืองของต่างประเทศ รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ร่วมงานใกล้ชิด

“ข้อมูลสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค หรือข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่สามารถแสวงหาได้จากแหล่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไปและผู้เข้าถึงหรือผู้แสวงหาข้อมูลนั้น ไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนเพื่อการได้รับข้อมูลดังกล่าว รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชน หรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดสามารถเข้าถึงได้เพื่อตรวจสอบหรือทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดนโยบายการรับลูกค้าและนโยบายการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เป็นนิติบุคคล นโยบายดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการของสถาบันการเงินหรือคณะกรรมการของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) แล้วแต่กรณี หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารที่มีอำนาจในกรณีที่ไม่มีคณะกรรมการดังกล่าว ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๔ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการตรวจสอบลูกค้าเพื่อป้องกันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการฟอกเงินหรือการกระทำความผิดมูลฐาน

ข้อ ๕ ภายหลังจากการจัดให้ลูกค้าแสดงตน ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าดังกล่าว เพื่อพิสูจน์ทราบว่าข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนนั้น บ่งชี้ถึงตัวตนของลูกค้านั้น ลูกค้ามีตัวตนอยู่จริง และข้อมูลการแสดงตนกับตัวลูกค้าที่แสดงตนมีความถูกต้องตรงกัน

ในการดำเนินการตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบด้วยว่าลูกค้ามิได้เป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติหรือประกาศภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ กำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติหรือประกาศดังกล่าว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตรวจสอบลูกค้ายกร เฉพาะกรณีที่มีการทำธุรกรรมครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป หรือกรณีที่มีการทำธุรกรรม การโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๖ ในกรณีลูกค้าที่เป็นนิติบุคคล นอกจากการขอข้อมูลและหลักฐานการแสดงตน ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ แล้ว ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบและพิสูจน์ทราบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับมอบอำนาจในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๒) กรรมการผู้ที่มีอำนาจในการทำธุรกรรมแทนนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกัน ทางกฎหมาย

(๓) ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

วิธีการตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลหรือบุคคล ที่มีการตกลงกันทางกฎหมายใน (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๗ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ปฏิเสธ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม หากปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ลูกค้าปกปิดชื่อหรือนามสกุล หรือชื่อและนามสกุลที่แท้จริง หรือใช้ชื่อปลอม ชื่อแฝง เพื่อขอสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรม

(๒) ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนตามข้อ ๕ ได้

(๓) การให้ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าไม่เป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖

(๔) ตรวจสอบพบว่าลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าเป็นสมาชิกของคณะบุคคล ซึ่งมีมติหรือประกาศภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคล ที่มีการกระทำความผิดอันเป็นการก่อการร้ายที่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้ประกาศให้ความร่วมมือ หรือประกาศดังกล่าว

(๕) ข้อมูลที่ได้รับไม่เพียงพอ

ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) รายงานการตรวจพบ ข้อเท็จจริงตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) เป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

กรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบพบ ข้อเท็จจริงตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ในภายหลังจากที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรม กับลูกค้าแล้ว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องยุติความสัมพันธ์ ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๘ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าที่ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า หรือที่ไม่ได้ทำธุรกรรมต่อหน้า เพื่อพิสูจน์ทราบตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ให้แล้วเสร็จ ในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ ภายหลังจากที่มีการสร้างความสัมพันธ์หรือมีการทำธุรกรรมกับลูกค้า เว้นแต่ได้มีการพิสูจน์ทราบตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ไว้ก่อนแล้ว

ข้อ ๙ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดมาตรการในการควบคุมความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าที่ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ต่อหน้า หรือที่ไม่ได้ทำธุรกรรมต่อหน้า

ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดมาตรการในการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่อาจเกิดขึ้นจากลูกค้าที่ไม่ได้ทำธุรกรรมต่อหน้าด้วย

มาตรการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดมาตรการสำหรับตรวจสอบธุรกรรมของลูกค้าดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวปฏิบัติในการตรวจสอบความเสี่ยงใด ๆ อันอาจเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของลูกค้าและมาตรการในการจัดการกับความเสี่ยงนั้น

(๒) นำแนวปฏิบัติใน (๑) มาใช้ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดให้มาตรการตามข้อนี้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายตามข้อ ๓ ด้วย

หมวด ๒

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในหมวดนี้ เมื่อ

(๑) เริ่มมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าครั้งแรก เว้นแต่ลูกค้าจะต้องดำเนินการ เมื่อ

(ก) มีการทำธุรกรรมครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป

(ข) มีการทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

(๒) มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓) มีเหตุอันควรสงสัยในข้อเท็จจริงหรือข้อมูลของลูกค้าที่ได้รับไม่เพียงพอ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในหมวดนี้ เมื่อ

(๑) มีการทำธุรกรรมกับลูกค้าที่เป็นการบริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไปในครั้งแรก

(๒) มีการทำธุรกรรมกับลูกค้าที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไปในครั้งแรก เว้นแต่เป็นการทำธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน

(๓) มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) มีเหตุอันควรสงสัยในข้อเท็จจริงหรือข้อมูลของลูกค้าที่ได้รับไม่เพียงพอ

ข้อ ๑๓ ในกรณีลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจลดระดับความเข้มข้นในการบริหารความเสี่ยงและการตรวจทานบัญชีของลูกค้าและการติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้าตามส่วนที่ ๓ ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ประเภทและลักษณะของลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ส่วนที่ ๒

การระบุตัวตนของลูกค้า

ข้อ ๑๔ สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจไม่ต้องดำเนินการระบุตัวตนสำหรับประเภทลูกค้าที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๕ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตรวจสอบและพิสูจน์ทราบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนตามข้อ ๕ และข้อ ๖ แล้ว ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการให้ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้ เพื่อระบุตัวตนของลูกค้า

(๑) ในกรณีที่ลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) แหล่งที่มาของรายได้หรือเงินของลูกค้า

(ข) ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(๒) ในกรณีที่ลูกค้าเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(ก) สถานะทางกฎหมายและการมีอยู่จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

- (ข) โครงสร้างการบริหารจัดการหรือการเป็นเจ้าของ
- (ค) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริหารจัดการ
- (ง) วัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกัน

ทางกฎหมาย

- (จ) แหล่งที่มาของรายได้
- (ฉ) ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(ข) ข้อมูลทั่วไปของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอันแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจเบื้องต้น หรือความน่าเชื่อถือ หรือโครงสร้างการบริหารจัดการ หรือขนาดขององค์กร อันเป็นข้อมูลที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สามารถนำมาพิจารณาเป็นเงื่อนไขประกอบการดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าได้

(๓) วัตถุประสงค์ของลูกค้าในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และประเภทของการใช้บริการ หรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ลูกค้าประสงค์จะดำเนินการความสัมพันธ์

ในการดำเนินการเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าตามวรรคหนึ่ง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สามารถใช้แหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือหรือฐานข้อมูลในทางพาณิชย์ นอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้ ทั้งนี้ ข้อมูลในทางพาณิชย์ที่ใช้เพื่อระบุตัวตนของลูกค้า ต้องมีคุณสมบัติตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ข้อมูลในทางพาณิชย์ตามวรรคสอง หมายความว่า ข้อมูลที่นิติบุคคลหรือองค์กรใด ๆ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มรายชื่อของบุคคล นิติบุคคล องค์กร ประเทศ เขตพื้นที่หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิด การฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงข้อมูลอื่นที่มีประโยชน์ในการตรวจสอบตัวตนของลูกค้า บริหารความเสี่ยงของลูกค้า และตรวจทานบัญชีของลูกค้าและติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้า ซึ่งอาจเป็นการให้บริการใช้ข้อมูลโดยคิดค่าตอบแทนหรือไม่คิดค่าตอบแทนก็ได้

ข้อ ๑๖ การระบุตัวตนของลูกค้าจร สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจลดระดับในการดำเนินการดังกล่าวได้ แต่อย่างน้อยต้องทราบถึงข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและนามสกุล กรณีลูกค้าจรที่เป็นบุคคลธรรมดา หรือชื่อที่กฎหมายรับรองกรณีลูกค้าจรที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(๒) เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขหนังสือเดินทาง กรณีลูกค้าจรที่เป็นบุคคลธรรมดา หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษี หรือเลขทะเบียนนิติบุคคล หรือเลขอ้างอิงแสดงความเป็นนิติบุคคล กรณีลูกค้าจรที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(๓) ที่อยู่ติดต่อได้ กรณีลูกค้าจรที่เป็นบุคคลธรรมดา หรือที่ตั้งสถานประกอบการที่ติดต่อได้ กรณีลูกค้าจรที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

- (๔) หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้
- (๕) ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

ส่วนที่ ๓

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจทานบัญชีของลูกค้าและการติดตามความเคลื่อนไหว
ในทางบัญชีของลูกค้า

ข้อ ๑๗ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงต่อการฟอกเงินสำหรับลูกค้า และปฏิบัติตามกระบวนการดังกล่าวทันทีที่การระบุตัวตนของลูกค้าแล้วเสร็จ

ในกรณีที่เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตามข้อ ๑๓ และลูกค้าที่ไม่ต้องดำเนินการระบุตัวตนตามข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สามารถปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้ทันที หลังจากดำเนินการตรวจสอบและพิสูจน์ทราบข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๘ ในการบริหารความเสี่ยงตามข้อ ๑๗ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) จัดระดับความเสี่ยงต่อการฟอกเงินสำหรับลูกค้า โดยอย่างน้อยต้องพิจารณาจากผลของการระบุตัวตนของลูกค้า เช่น ผลที่ได้จากการตรวจสอบลูกค้ากับฐานข้อมูลต่าง ๆ ประเทศหรือพื้นที่ที่ลูกค้ามีถิ่นที่อยู่ แหล่งรายได้ การประกอบอาชีพ ความเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองในต่างประเทศ

(๒) กำหนดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้สอดคล้องกับลูกค้าที่มีระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

ในการบริหารความเสี่ยงต่อการฟอกเงินสำหรับลูกค้าจร สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดกระบวนการที่แตกต่างจากการบริหารความเสี่ยงตาม (๑) และ (๒) โดยดำเนินการตรวจสอบเท่าที่ทำได้สำหรับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าจร เพื่อให้ทราบว่าลูกค้าจรนั้นมีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับสูงหรือไม่

ข้อ ๑๙ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้ลูกค้าที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับสูง หากตรวจสอบข้อมูลแล้ว พบว่า

(๑) ลูกค้ามีความเกี่ยวข้องกับสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติหรือประกาศภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้ประกาศให้ความคุ้มครองมติหรือประกาศดังกล่าว หรือเป็นบุคคลหรือสมาชิกของคณะบุคคลที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการก่อการร้ายตามกฎหมายของประเทศอื่น

(๒) ลูกค้ายืมหรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกขยับยั้งการทำธุรกรรม ถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือเป็นผู้ที่ศาลได้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน

(๓) ลูกค้ายืมหรือเคยเป็นบุคคลที่กระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือกระทำความผิดมูลฐาน หรือเกี่ยวข้องกับบุคคลที่กระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือกระทำความผิดมูลฐาน

(๔) ลูกค้ายืมหรือเคยเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองในต่างประเทศ

(๕) ลูกค้ายืมที่อยู่ในประเทศหรือพื้นที่ที่ไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรฐานสากลด้านการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๖) ลูกค้ายืมแหล่งรายได้จากประเทศหรือพื้นที่ที่ไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรฐานสากล ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๗) ลูกค้ายืมที่ประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการ

(๘) ลูกค้ายืมที่อยู่ในรายชื่อที่เลขาธิการแจ้งให้ทราบ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาเงื่อนไขอื่น ๆ ที่อาจเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับสูงเพิ่มเติมจากที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ได้

ในกรณีที่ลูกค้ายืมที่มีความเสี่ยงในระดับสูง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมกับลูกค้ายืม หรือหาก ต้องการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมให้กับลูกค้ายืมดังกล่าว จะต้องดำเนินการภายใต้ การตรวจสอบและอนุมัติโดยผู้บริหารที่มีอำนาจเท่านั้น และพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควร สงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๐ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการ กระบวนการตรวจทานบัญชีของลูกค้ายืมและติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้ายืมอย่างต่อเนื่อง จนยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ายืม

ข้อ ๒๑ ในการตรวจทานบัญชีของลูกค้ายืมและติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้ายืม ตามข้อ ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตามและตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม เพื่อประเมินว่ายังคงสอดคล้อง กับประเภทของความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ลูกค้ายืมแจ้งความประสงค์ไว้ในขณะที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือแจ้งไว้ในครั้งต่อมาหรือไม่

(๒) ติดตามและตรวจสอบการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ เพื่อประเมินว่ายังคงสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ลูกค้ายืมแจ้งไว้ในขณะที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือแจ้งไว้ในครั้งต่อมาหรือไม่

(๓) ตรวจสอบบัญชีหรือความเคลื่อนไหวทางการเงิน เพื่อประเมินว่ายังคงสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจตามข้อมูลการประกอบอาชีพและรายได้ รวมถึงแหล่งที่มาของรายได้ ที่ลูกค้าแจ้งไว้ในขั้นตอนการแสดงตนขณะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือแจ้งไว้ในครั้งต่อมาหรือไม่

(๔) ตรวจสอบข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าและข้อมูลที่ใช้เพื่อการติดต่อกับลูกค้า ให้เป็นข้อมูลที่ปัจจุบัน เพื่อให้การประเมินผลใน (๑) ถึง (๓) ตรงกับข้อมูลที่ถูกต้องของลูกค้ามากที่สุด

ข้อ ๒๒ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตรวจสอบบัญชีของลูกค้าและติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้าอย่างเข้มข้นสำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับสูง โดยต้องดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ตรวจสอบเพื่อทราบถึงที่มาของเงินที่ใช้ในการทำธุรกรรม

(๒) ตรวจสอบเพื่อทราบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมของลูกค้าอย่างใกล้ชิด

(๓) ตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเพื่อทบทวนกระบวนการบริหารความเสี่ยงของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ข้อ ๒๓ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) นำผลจากการดำเนินการตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า โดย

(๑) พิจารณาทบทวนการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าต่อไป หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า และ

(๒) พิจารณาทบทวนการบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้า ในกรณีที่ประเมินผลได้ว่าลูกค้ามีการทำธุรกรรมที่ไม่สอดคล้องกับประเภทของความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า หรือลูกค้าดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่แจ้งไว้ หรือลูกค้ามีความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือบัญชีที่ไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจของลูกค้า และหากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการกระทำความผิดมูลฐาน สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๔ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าลูกค้ามีข้อมูลตรงกับเกณฑ์ในการพิจารณาลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับสูงตามข้อ ๑๙ หรือไม่ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

ในกรณีที่ก่อนการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ลูกค้าได้รับการจัดระดับความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับอื่นที่ไม่ใช่ระดับสูง เมื่อผลการตรวจสอบในวรรคหนึ่งพบว่าลูกค้ามีข้อมูลตรงกับข้อ ๑๙ (๑) ถึง (๘) ในข้อหนึ่งข้อใด สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงของลูกค้าดังกล่าว ให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินในระดับสูง

ข้อ ๒๕ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบและตรวจสอบธุรกรรมที่ซับซ้อน มีขนาดใหญ่ผิดปกติ ขาดความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ หรือเป็นธุรกรรมที่มีความผิดปกติอื่น ๆ อันอาจเกิดจากการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การทำธุรกรรม และการทำธุรกรรมที่ไม่ได้ทำต่อหน้าของลูกค้า อย่างต่อเนื่องจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๖ ในการตรวจทานบัญชีของลูกค้าและติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้าจรรยาบรรณให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบเพื่อทราบว่า ลูกค้าจรรยาบรรณเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งมีมติหรือประกาศภายใต้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายที่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติหรือประกาศดังกล่าว

(๒) ตรวจสอบเพื่อทราบว่าลูกค้าจรรยาบรรณ เป็นลูกค้าที่มีข้อมูลตรงกับข้อ ๑๙ (๑) หรือ (๘)

(๓) ประเมินว่าธุรกรรมที่ลูกค้าจรรยาบรรณประสงค์จะทำนั้น มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการกระทำความผิดมูลฐาน

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าลูกค้าจรรยาบรรณมีข้อมูลตรงกับ (๑) ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม และให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ในการพิจารณาทำธุรกรรมกับลูกค้าจรรยาบรรณที่มีข้อมูลตรงกับ (๒) และ (๓) สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจปฏิเสธการทำธุรกรรมกับลูกค้าจรรยาบรรณ หรือหากต้องการทำธุรกรรมให้กับลูกค้าจรรยาบรรณดังกล่าว จะต้องดำเนินการภายใต้การตรวจสอบและอนุมัติโดยผู้บริหารที่มีอำนาจเท่านั้นและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

หมวด ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวแทนหรือคู่ค้าและผู้ดำเนินการแทน

ข้อ ๒๗ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม และยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ กับสถาบันการเงิน ตัวแทนในต่างประเทศหรือคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันในต่างประเทศ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ที่จัดตั้งโดยไม่มีสถานประกอบการและไม่อยู่ในสถานะที่จะได้รับการกำกับดูแลตามกฎหมายแห่งประเทศนั้น

(๒) ที่ให้บริการทางการเงินหรือเปิดบัญชีกับสถาบันการเงินอื่นที่จัดตั้งโดยไม่มีสถานประกอบการและไม่อยู่ในสถานะที่จะได้รับการกำกับดูแลตามกฎหมายแห่งประเทศนั้น

ข้อ ๒๘ ก่อนเริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศหรือคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันในต่างประเทศ นอกจากการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามหมวด ๒ แล้ว ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศหรือคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันในต่างประเทศ เพื่อให้เข้าใจถึงธุรกิจและความน่าเชื่อถือของตัวแทนหรือคู่ค้านั้น และตรวจสอบข้อมูลสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการถูกตรวจสอบและลงโทษอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของตัวแทนหรือคู่ค้านั้น

(๒) จัดทำหรือรวบรวมเอกสารหรือนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศหรือคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันในต่างประเทศ และประเมินผล เพื่อให้ทราบว่า สถาบันการเงินตัวแทนหรือคู่ค้านั้น ปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓) ในกรณีที่ความสัมพันธ์ลักษณะตัวแทนหรือคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันนั้น เกี่ยวข้องกับการชำระเงินผ่านบัญชีโดยตรง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ต้องรับรองได้ว่า

(ก) สถาบันการเงินตัวแทนหรือคู่ค้าได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎกระทรวงนี้ กับลูกค้าที่มีอำนาจในการจัดการกับบัญชีที่เปิดโดยสถาบันการเงินตัวแทนหรือคู่ค้านั้น

(ข) สถาบันการเงินตัวแทนหรือคู่ค้าต้องให้ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าเมื่อได้รับการร้องขอ

(๔) สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศหรือคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันในต่างประเทศได้ก็ต่อเมื่อ ได้ดำเนินการตาม (๑) ถึง (๓) และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารที่มีอำนาจ

การชำระเงินผ่านบัญชีโดยตรงตาม (๓) หมายความว่า ความสัมพันธ์ที่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ยอมให้ลูกค้าของสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศหรือลูกค้าของคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์ในทางธุรกิจในทำนองเดียวกันในต่างประเทศสามารถดำเนินธุรกรรม เช่น ฝากเงินเข้าบัญชี สั่งจ่ายเช็คถอนเงินจากบัญชี หรือมีคำสั่งให้โอนมูลค่าเงินกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ได้โดยตรงในนามของสถาบันการเงินตัวแทนหรือคู่ค้าในต่างประเทศ ซึ่งการทำธุรกรรมของลูกค้าของสถาบันการเงินตัวแทนหรือลูกค้าของคู่ค้าในต่างประเทศดังกล่าว เป็นการทำธุรกรรมผ่านบัญชีของสถาบันการเงินตัวแทนหรือคู่ค้าในต่างประเทศนั้น

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีการประกอบธุรกิจโดยใช้ผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้า สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจมอบหมายให้ผู้ดำเนินการแทนดังกล่าว ดำเนินการจัดให้ลูกค้าแสดงตนและตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าแทนได้ เมื่อรับรองได้ว่า

(๑) จะได้รับข้อมูลการแสดงผลและการระบุตัวตนของลูกค้าจากผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าโดยเร็วเมื่อได้รับการร้องขอ

(๒) ผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าต้องมอบเอกสารและหลักฐานการแสดงผลรวมถึงข้อมูลการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าได้โดยเร็วเมื่อได้รับการร้องขอ

(๓) ผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าสามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีการประกอบธุรกิจโดยใช้ผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้า สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจมอบหมายให้ผู้ดำเนินการแทนดังกล่าว ดำเนินการบริหารความเสี่ยงและตรวจทานบัญชีของลูกค้าและติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้าได้ เมื่อรับรองได้ว่า

(๑) ลูกค้าสามารถทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ผ่านผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าดังกล่าว แต่เพียงรายเดียวเท่านั้น

(๒) ผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าสามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตลอดจนข้อมูลการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้า จากผู้ดำเนินการแทนดังกล่าว โดยเร็วเมื่อได้รับการร้องขอ

(๔) ผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าต้องมอบเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับผลการบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตลอดจนเอกสารรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้าได้โดยเร็วเมื่อได้รับการร้องขอ

ข้อ ๓๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องรับผิดชอบในผลแห่งการมอบหมายตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนได้ดำเนินการตรวจสอบผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้าอย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ โดยปราศจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

หมวด ๔

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๓๒ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามหมวด ๒ แล้วให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ดำเนินการตามหมวดนี้ด้วย

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มีการโอนหรือรับโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ แล้วแต่กรณี ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ส่งข้อมูลลูกค้าพร้อมคำสั่งโอนหรือรับคำสั่งโอนที่มีข้อมูลลูกค้าดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเต็มของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) หมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงของผู้โอนและผู้รับโอน

(๓) เลขประจำตัวประชาชน หรือเลขหนังสือเดินทาง หรือเลขใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือเลขเอกสารหลักฐานแสดงตนอื่นที่ออกหรือรับรองโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ กรณีผู้โอนหรือผู้รับโอนเป็นบุคคลธรรมดา หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษี กรณีผู้โอนหรือผู้รับโอนเป็นนิติบุคคลไทย หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษี หรือหมายเลขอื่นของนิติบุคคลที่ออกโดยทางราชการหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ กรณีผู้โอนหรือผู้รับโอนเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในต่างประเทศ

(๔) ชื่อสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่สั่งโอน และชื่อสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่รับโอน

(๕) ที่อยู่ของผู้โอนหรือผู้รับโอน แล้วแต่กรณี กรณีที่ไม่มีให้ระบุวัน เดือน ปีเกิดและสถานที่เกิดของผู้โอนหรือผู้รับโอน แล้วแต่กรณี

(๖) จำนวนเงิน

กรณีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ หากสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์กับลูกค้า รับรองได้ว่ามีข้อมูลตาม (๓) และ (๕) สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) อาจส่งข้อมูลเฉพาะ (๑) (๒) (๔) และ (๖) ก็ได้

การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศตามวรรคหนึ่ง กรณีที่เป็นลูกค้าจร สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์อาจส่งข้อมูลเฉพาะ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖) ก็ได้

กรณีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศ หากสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์กับลูกค้า รับรองได้ว่ามีข้อมูลตาม (๓) สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) อาจส่งข้อมูลเฉพาะ (๑) (๒) (๔) (๕) และ (๖) ก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในกรณีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศตามวรรคสองและวรรคสาม หรือการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศตามวรรคสี่ สำนักงานอาจมีคำสั่งให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ส่งข้อมูลที่ยังไม่ได้ส่งตามวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ และให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ดำเนินการส่งข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) เป็นตัวกลางในสายการโอนเงิน ให้ส่งข้อมูลผู้โอนพร้อมคำสั่งโอนเงินตามที่ได้รับจากสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นผู้โอน ไปยังสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นผู้รับโอนให้ครบถ้วน

ข้อ ๓๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๓๓ หากการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผลมาจากการทำธุรกรรมโดยใช้บัตรเครดิตหรือบัตรเดบิตที่มีการระบุหมายเลขบัตรในคำสั่งโอนเงิน รวมถึงกรณีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) หรือระหว่างสถาบันการเงินกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙)

ข้อ ๓๖ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดมาตรการในการตรวจสอบและเรียกข้อมูลจากสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นผู้โอนหรือจากผู้รับโอนกรณีเป็นตัวกลางในสายการโอนเงิน ในกรณีที่คำขอโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์มีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามข้อ ๓๓

กรณีที่มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่ายังไม่ได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) อาจปฏิเสธคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวโดยพิจารณาจากผลของการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับธุรกรรมการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

หมวด ๕

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ข้อ ๓๘ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจใช้อุปกรณ์หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ได้

เทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามข้อ ๓๘ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องจัดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้า และการบริหารความเสี่ยง และการตรวจทานบัญชีของลูกค้าและการติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้า เข้าใจถึงการใช้นโยบายสารสนเทศดังกล่าวเพื่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และสามารถใช้นโยบายสารสนเทศนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

หมวด ๖

ความร่วมมือในทางกฎหมายและการประเมินผล

ข้อ ๔๐ สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือรายงานข้อเท็จจริงที่มีเหตุอันควรสงสัยจากกระบวนการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้า กระบวนการบริหารความเสี่ยงและกระบวนการตรวจทานบัญชีของลูกค้า และติดตามความเคลื่อนไหวในทางบัญชีของลูกค้าต่อสำนักงานได้ ก็ต่อเมื่อรายงานดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและอนุมัติจากผู้บริหารที่มีอำนาจของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) นั้น

กรณีที่มีความจำเป็นในการติดต่อสำนักงาน เพื่อสอบถาม ขอคำแนะนำ ชี้แจง หรือด้วยเหตุจากการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องแต่งตั้งตัวแทนซึ่งเป็นพนักงานระดับบริหารที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้ติดต่อกับสำนักงาน

ข้อ ๔๑ ให้สำนักงานเป็นผู้กำกับดูแลและติดตามประเมินผลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

ในกรณีที่บริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศที่ตั้งอยู่ สำนักงานอาจพิจารณากำกับดูแลและประเมินผลการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศตามแนวทางที่เข้มงวดกว่า

ข้อ ๔๒ ในการดำเนินการตามข้อ ๔๑ สำนักงานอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เพื่อให้การกำกับดูแลและการประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลดังกล่าว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๓ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามกฎกระทรวงนี้ กับลูกค้าหรือบัญชีที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ภายในสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

หากไม่สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลาในวรรคหนึ่ง ให้เสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะมีขอบเขตเพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้